

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/833/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7514201319
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 07. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Slobodník
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2015:7514201319.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Slobodníka a sudcov JUDr. Slávky Zborovjanovej a JUDr. Andreja Šalatu, v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: XX XXX XXX, zast. advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, proti odporcovi: I. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. L. E. XXX, o zaplatenie 264,48 € s prísl., o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Košice-okolie č.k. 13C/119/2014-64 zo 17.6.2014

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Náhradu trov odvolacieho konania odporcovi nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa (ďalej len súd) žalobu zamietol a účastníkom náhrada trov konania nepriznal.

Súd dôvodil, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 27.9.2012 medzi postupcom Slovenská sporiteľňa, a.s., so sídlom Tomášikova 48, 832 37 Bratislava, IČO: XX XXX XXX a navrhovateľom, postúpil postupca na navrhovateľa pohľadávku voči odporcovi.

Navrhovateľ svoj návrh odôvodnil tým, že postupca poskytol odporcovi na základe zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 12.10.2005 úver vo výške 1 228,17 € (37 000,- Sk), ktorý sa odporca zaviazal splácať v mesačných splátkach vo výške 33,06 € (996,- Sk) vždy k 20. dňu v mesiaci pri pevnej úrokovej sadzbe vo výške 17,30 % ročne. Splatnosť prvej splátky bola dohodnutá na 20.11.2005 a konečná splatnosť úveru na 20.09.2010. Platne uzatvorenou zmluvou sa odporca zaviazal uhrádzať poskytnuté finančné prostriedky v pravidelných mesačných splátkach riadne a včas. Odporca si túto zmluvnú povinnosť neplnil, čím sa dostal do omeškania s úhradou dlžnej sumy a ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky dlhoval sumu pozostávajúcu z neuhradených dlžných splátok a príslušenstva v celkovej výške 1 389,32 €. Odporca nedodrжал podmienky zmluvy o úvere s úverovým rámcom, v dôsledku čoho mu navrhovateľ zaslal pokus o zmier s výzvou na zaplatenie celého dlhu vo výške 1 485,06 €. Navrhovateľ si vo svojom návrhu uplatnil splátky úveru splatné od 20.2.2010 do 20.9.2010 v počte 8 a celkovej výške 264,48 €. Okrem toho si uplatnil úrok z omeškania, ktorý vyčíslil za jednotlivé obdobia v celkovej sume 6,92 €. Zároveň si uplatnil trovy konania.

Zo zmluvy o splátkovom úvere XXXXXXXXXX zo dňa 12.10.2005 uzavretej medzi Slovenskou sporiteľňou, a.s. a súd zistil, že odporcovi bol poskytnutý úver v sume 37 000,- Sk s úrokovou sadzbou 17,30 % ročne, do konečnej splatnosti úveru, poplatok za správu úveru bol určený na 50,- Sk, výška jednotlivých splátok na sumu 996,- Sk. Splatnosť prvej splátky bola stanovená na 20.11.2005 a konečná

splatnosť úveru na 20.9.2010 stým, že periodicita splátok bola stanovená mesačne k 20.temu dňu v mesiaci. Prípisom zo dňa 15.10.2012 oznámila Slovenská sporiteľňa, a.s. odporcovi skutočnosť, že pohľadávku postúpila na navrhovateľa. Z prílohy č.1 k zmluve o postúpení pohľadávok zo dňa 27.9.2012 vyplýva, že odporca ku dňu postúpenia pohľadávky bol v omeškaní 1193 dní s platením svojho úveru. Dátum poslednej úhrady bol dňa 12.6.2009. navrhovateľ vyzval odporcu pokusom o zmier zo dňa 20.11.2013 na zaplatenie neuhradeného úveru v sume 864,79 €, zmluvný úrok 95,74 €, riadny úrok 162,07 €, úrok z omeškania 112,07 € a zmluvný úrok 1 250,39 €, čiže dlžná suma bola vo výške 1 485,06 € s tým, že odporca mal túto sumu uhradiť do 4.1.2014.

Súd citoval ust. § 497, § 503 Obch. zák., § 2, § 4 ods.1 zák. č. 258/2001 Z.z. a poukázal aj na to, že podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Z uvedeného vyplýva, že konečná splatnosť úveru mala byť stanovená na deň 20.9.2010. prvý deň, kedy sa dostal odporca do omeškania s konečným zaplatením úveru bol deň 21.9.2010. Žaloba na súd bola podaná dňa 24.1.2014, čiže po márnom uplynutí trojročnej premlčacej doby.

V podanom odvolaní žiadal napadnutý rozsudok navrhovateľ zmeniť a vyhovieť návrhu, resp. zrušiť a vec vrátiť podľa § 221 ods.1, 3 O.s.p. na ďalšie konanie. Uplatnil si trovy odvolacieho konania.

Ďalej v odvolaní poukazuje na nález Ústavného súdu PL ÚS 547/2012, odlišné stanovisko sudcu ako aj na ďalšiu judikatúru a namieta, že aplikovanie § 5b ZoOS súd porušil zásadu v čl. 152 ods.4 Ústavy, lebo zle aplikoval zákon, svojim rozhodnutím mohol spôsobiť škodu. Odporca sa zbavil dlhu. Nemožno sa brániť bez vznesenia námietky premlčania odporcu tak ako to akceptoval súd a namieta aj porušenie Listín základných práv a slobôd, čl. 13 ods.4 Ústavy, čl. 46 Ústavy, Dohovoru o ochrane ľudských práv a pod. I keď výslovne uvádza, že podáva odvolanie proti všetkým výrokom a namieta, že súd zistil nedostatočne skutkový stav, poukazuje na rozhodnutia ústavného súdu, na rozhodnutia iných súdov Slovenskej republiky, na úpravu spotrebiteľských úverov osobitným predpisom a na podmienky ústavnosti alebo neústavnosti tohto konania. Ide o zásah do majetkových práv a je to v rozpore s dobrými mravmi podľa Občianskeho zákonníka (cituje Komentár § 52 OZ k spotrebiteľským zmluvám od G.. I.. G. E., Q..). O.i. navrhovateľ poukazuje aj na rozhodnutie NS SR sp.zn. 6MCdo/4/2012 zo dňa 27.3.2013: „Hlavným záväzkovým vzťahom, z ktorého žalobca vyvodzuje svoj nárok je v danom prípade zmluva o úvere, ktorá sa spravuje ustanoveniami Obchodného zákonníka. Aj právny vzťah medzi žalobcom ako ručiteľom a žalovaným ako dlžníkom bolo preto potrebné posúdiť podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka. Následne aj na otázku premlčania žalobcom uplatneného nároku bolo treba aplikovať ustanovenia Obchodného zákonníka. Ak preto krajský súd záväzkový vzťah medzi žalobcom a žalovaným, včítane otázky premlčania, posúdil podľa ustanovení Občianskeho zákonníka aplikoval na vec nesprávny právny predpis“.

Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods.2 O. s. p. - v ostatných prípadoch, t.j. neuvedených v § 214 ods.1, možno o odvolaní rozhodnúť aj bez nariadenia pojednávania) prejednal odvolanie v rozsahu vyplývajúcom z § 212 ods.1,3 O. s. p. a odvolací súd potvrdil rozsudok podľa § 219 ods.1,2 O. s. p., lebo je vecne správny, súd úplne zistil skutkový stav veci, správne ju právne posúdil, odôvodnenie rozsudku má podklad v zistení skutkového stavu a odvolací súd sa s odôvodnením v celom rozsahu stotožňuje, pretože dôvody rozsudku sú správne, na čom nič nemení ani odvolanie.

Ani jeden zo žalobcom uplatnených odvolacích dôvodov nie je daný.

Podľa § 205 ods.2 písm. a) O. s. p. odvolanie proti rozsudku, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods.1.

Právnym posúdením je činnosť súdu prvého stupňa, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, tzn. vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú účastníci podľa príslušného právneho predpisu a nesprávnym právnym posúdením veci je jeho omyl pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach účastníkov konania) a použitie správneho ust. neznamená iba opísanie jeho dikcie, ale i jeho správne priradenie k zistenému skutkovému stavu alebo inak vyjadrené posúdením veci po právnej stránke treba rozumieť výklad o tom, z ktorých ust. zák. alebo iného právneho predpisu vychádzal (prečo pod tieto ust. podradil zistený skutkový stav) a ako ho príp. vyložil, a výklad o tom, aké majú účastníci na základe zisteného skutkového stavu podľa týchto ust. vo vzťahu k predmetu konania práva a povinnosti a ako bola preto vec rozhodnutá.

Podľa § 157 ods.2 O. s. p. v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril žalovaný, prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Z cit. ust. vyplýva, že súd prvého stupňa je povinný v odôvodnení uviesť, ktoré skutočnosti (skutkové zistenia) boli dokazovaním, zhodnými tvrdeniami účastníkov alebo iným zák. predpísaným spôsobom - podľa jeho názoru - preukázané a ktoré nie, príp. tiež, ktoré z nich sú pre rozhodnutie veci bezvýznamné. Pri každej jednotlivej, preukázanej i nepreukázanej skutočnosti (skutkovom zistení) musí stručne a jasne uviesť, ako k tomuto záveru dospel, teda z akých dôkazov - podľa jeho názoru - záver vyplýva, ako tieto dôkazy podľa § 132-§ 135 O. s. p. hodnotil, a to najmä vtedy, ak šlo o dôkazy protichodné, a prečo nevyhovel všetkým návrhom účastníkov na vykonanie dôkazov, pričom svoj výklad musí prispôbiť konkrétnym okolnostiam prejednávanej veci, najmä rozsahu dokazovania, zložitosti zisťovania skutkového stavu veci.

Podľa názoru odvolacieho súdu rozsudok nie je v rozpore s čl. 46 ods.1 Ústavy, ani s výkladom podľa čl. 152 ods.4 Ústavy SR o uplatňovaní zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov, a ak trvá na tom navrhovateľ, že ide o nepresvedčivý rozsudok, v odvolacom konaní nenavrhol žiadne nové dokazovanie, odvolací súd musel vychádzať len z toho istého skutkového stavu ako rozhodoval súd prvého stupňa a odvolací súd sa vôbec neodchyľuje od skutkového stavu zisteného v prvostupňovom konaní.

Z obsahu spisu vyplýva, že aj podľa § 5b zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov, ak určitý orgán rozhoduje o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy, prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi vrátane premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by bolo inak potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával, je zrejmé, že konečná splatnosť úveru mala byť stanovená na deň 20.9.2010, v prvý deň, kedy sa dostal odporca do omeškania s konečným zaplatením úveru bol deň 21.9.2010. Avšak žalobu podal navrhovateľ 24.1.2014, čiže márnym uplynutím trojročnej premlčacej doby a to nezávisle od periodicity splátok, ktorá bola stanovená mesačne k 20.dňu v mesiaci.

Odvolanie navrhovateľa je neopodstatnené a so zreteľom na vyjadrenie odporcu k odvolaniu (že má trojčlennú rodinu, a pri hmotnej núdzi dostáva pre dvoch členov rodiny príspevok, je evidovaný na ÚPSVR, peniaze potrebuje na dochádzku autobusom aj na školné MŠ, teda uvedenú sumu nevie zaplatiť a to od roku 2009), navrhol teda potvrdiť rozsudok ako vecne správny podľa obsahu podania.

Odvolací súd nepriznal trovy konania účastníkom, lebo navrhovateľ nemá na ich náhradu právo ako neúspešný a odporcovi žiadne nevznikli v odvolacom konaní.

Výsledok hlasovania - pomer hlasov: 3 hlasy za (§ 3 ods.9 tretia veta zák.č.757/04 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti rozsudku odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.